

ת"פ 4120/11/14 - מדינת ישראל נגד תומר קנפו, י א

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 4120-11-14 מדינת ישראל נ' קנפו
ת"פ 38100-02-16 מדינת ישראל נ' קנפו ואח'
תת"ע 2307-02-15 מדינת ישראל נ' קנפו
תת"ע 4062-10-15 מדינת ישראל נ' קנפו
תת"ע 8331-02-16 מדינת ישראל נ' קנפו
תת"ע 6888-01-17 מדינת ישראל נ' קנפו

בפני
בעניין: כבוד השופט מרדכי כדורי, סגן הנשיא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. תומר קנפו
2. י א (עניינו הסתיים)

הנאשמים

גזר דין - נאשם מס' 1

הרקע:

1. נאשם מספר 1 (להלן: "הנאשם") הורשע, על פי הודאתו, בעבירות שיוחסו לו ב- 6 כתבי אישום שהוגשו נגדו, וכדלהלן:

א. בת"פ 4120-11-14 הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין תשל"ז - 1977.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 18/2/2014 תקף הנאשם מנהל תחנת דלק בירושלים (להלן בסעיף זה: "המתלונן"). על רקע בקשת המתלונן מהנאשם שיפסיק לעשן יצא הנאשם מרכבו, ניגש למתלונן, דחף אותו ואחז בחולצתו בתנועת דחיפה נוספת.

ב. בת"פ 38100-02-16 הורשע הנאשם בארבע עבירות של גניבת רכב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין תשל"ז - 1977, שלוש עבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, לפי סעיף 1413 סיפא לחוק הנ"ל, ועבירה אחת קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 סיפא לחוק

עמוד 1

הנזכר.

על פי המפורט בחלק הכללי של כתב האישום המתוקן, הנאשם, אדם בשם מחמוד אטרש (להלן: "אטרש") ואחרים נוספים, קשרו קשר לגנוב כלי רכב בירושלים. במסגרת הקשר פנה הנאשם לנאשם 2, אותו הכיר כבעל נגישות לכלי רכב שונים במסגרת עיסוקו במכירת כלי רכב, והציע לו להצטרף לקשירת הקשר ולגנוב כלי רכב. הנאשם הסביר לנאשם 2 כי תפקידו יהיה ליצור קשר עם אנשים המעוניינים למכור את רכבם, ולטעון לפנייהם בכזב כי עליו לקחת מהם את הרכב כדי להראותו ללקוח, או על מנת לבדוק את הרכב. לאחר שהרכב הגיע לחזקתו של נאשם 2 היה עליו לשכפל את מפתח הרכב, לקבל מבעליו את הקוד המנטרל את קודן הרכב ולצלם את רישיון הרכב, על מנת שכתובתו של המוכר תהיה ידועה לקושרים. לאחר מכן היה על נאשם 2 להעביר לנאשם את מפתח הרכב, את הקוד ואת צילום רישיון הרכב. הקוד וצילום הרישיון הועברו באמצעות יישומן המסווה את זהות שולח ההודעות דרכו (להלן: "היישומן"). כל זאת נעשה על מנת שהנאשם יעביר את המפתח, הקוד וכתובת בעל הרכב לאטרש, אשר מצדו ידאג לגנוב את הרכב, מבלי שיידרש לפרוץ אותו ולא לעקוף את ההגנות המותקנות בו. הנאשם אמר לנאשם 2 כי תמורת חלקו יקבל תשלום.

נאשם 2 הסכים להצעתו של הנאשם.

אטרש פנה לאדם בשם מחמד געאביס (להלן: "געאביס"), אשר תפקידו היה להסיע את כלי הרכב הגנובים לשטחי הרשות הפלסטינית, בתמורה לתשלום עבור כל רכב.

במסגרת הקשר ובהתאם לשיטה המתוארת לעיל, גנבו הנאשמים, אטרש וגעאביס מספר כלי רכב, אותם העבירו לשטחי הרשות הפלסטינית, הכל כמפורט בשבעה אישומים הכלולים בכתב אישום זה, כדלהלן:

1. אישום מספר 1: ביום 8/1/2016 או בסמוך לכך פנה געאביס לנאשם וביקש ממנו לאתר רכב מסוים מסוג גולף בשכונת רמת בית הכרם, בתמורה לתשלום שישולם לו עבור חלקו בגניבת הרכב. הנאשם הסכים, נסע למקום באופנועו, איתר את הרכב והודיע על כך לגעאביס. ביום 11/1/2016 נפגשו געאביס, אטרש והנאשם. הנאשם הוביל את השניים האחרים לרכב והצביע עליו. געאביס גנב את הרכב תוך שימוש במפתח שנמסר לו על ידי אטרש, ובקוד שמסרו לו הנאשם ואטרש, ונסע אחרי הנאשם, שהכווין אותו.

בתמורה לגניבת הרכב שילם אטרש לנאשם סך של 600 ש"ח, ולגעאביס סך של 2,000 ₪.

בעקבות גניבת הרכב שילמה חברת הביטוח מנורה מבטחים תגמולי ביטוח בסך של כ - 30,805 ₪.

בשל מעשה זה הורשע הנאשם בעבירה של גניבת רכב.

ii. אישום מספר 2: כשבוע קודם ליום 15/1/2016 פנה הנאשם לנאשם 2, ואמר לו להתעניין אצל מכר משותף האם בנו מעוניין למכור את רכבו מסוג פולקסווגן פולו. נאשם 2 פנה לבעל הרכב, אמר לו בכזב כי הוא מעוניין לרכוש את רכבו, ושכנע אותו למסור לידיו את הרכב, את מפתח הרכב ואת הקוד המנטרל את הקודן. נאשם 2 נסע עם הרכב, שכפל את המפתח, שלח לנאשם באמצעות היישומון את הקוד ואת צילום רישיון הרכב, החזיר את הרכב לבעליו, והעביר לנאשם את מפתח הרכב.

הנאשם העביר לאטרש את המפתח והקוד, ומסר לו היכן נמצא הרכב. ביום 15/1/2016 הגיע אטרש למקום, גנב את הרכב באמצעות המפתח והקוד שהיו ברשותו, ונסע מהמקום.

בתמורה שילם הנאשם לנאשם 2 סך של 100 ₪.

בעקבות גניבת הרכב שילמה חברת הביטוח הראל ביטוח ופיננסים תגמולי ביטוח בסך של כ - 50,340 ₪.

בשל מעשה זה הורשע הנאשם בעבירה של גניבת רכב.

iii. אישום מספר 3: כשבועיים קודם ליום 16/1/2016 פנה נאשם 2 לבעל רכב מסוג פולקסווגן ג'טה, וטען בפניו בכזב כי הוא מעוניין להראות את הרכב ללקוח פוטנציאלי. בעל הרכב מסר לנאשם 2 את מפתח הרכב ואת הקוד המנטרל את הקודן. נאשם 2 נסע עם הרכב, שכפל את המפתח ושלח לנאשם באמצעות היישומון את הקוד ואת צילום רישיון הרכב. לאחר מכן, החזיר את הרכב לבעליו, והעביר לנאשם את מפתח הרכב.

הנאשם העביר לאטרש את המפתח ואת הקוד, ומסר לו היכן נמצא הרכב. אטרש הגיע למקום, אך לא מצא את הרכב. בעקבות זאת הנאשם התקשר לבעל הרכב, הזדהה בכזב בשם "יוסי", אמר לו כי הוא מעוניין לקנות את הרכב, ושאל אותו היכן ניתן לראות את הרכב. ביום 16/1/2016 הגיע אטרש למקום בו אמר בעל הרכב לנאשם כי הרכב נמצא, גנב אותו תוך שהשתמש במפתח ובקוד שנמסרו לו על ידי הנאשם, והעביר אותו לאחריים.

בתמורה קיבלו הנאשם ואטרש, כל אחד, סך של 6,000 ₪, מתוכם שילם הנאשם לנאשם 2 סך של 2,000 ₪.

בעקבות גניבת הרכב שילמה חברת הביטוח איילון תגמולי ביטוח סך של 94,705 ₪.

בשל מעשה זה הורשע הנאשם בעבירה של גניבת רכב.

IX. אישום מספר 4: כשבוע לפני 24/1/2016 פנה הנאשם לנאשם 2 וביקש ממנו לאתר רכב מסוג סקודה סופרב לשם גניבתו, בשל מחירו הגבוה של רכב גנוב מסוג זה. נאשם 2 איתר באתר האינטרנט "יד 2" רכב למכירה מהסוג המבוקש, יצר קשר עם בעליו וטען לפניו בכזב כי יש לו לקוח המעוניין לרכוש את הרכב. נאשם 2 קיבל מבעל הרכב את מפתח הרכב ואת הקוד שמנטרל את קודן הרכב, נסע עם הרכב ושכפל את המפתח. במקביל, שלח לנאשם באמצעות היישומון את הקוד ואת צילום רישיון הרכב. לאחר מכן החזיר נאשם 2 את הרכב לבעליו, והעביר את המפתח לנאשם.

הנאשם מסר לאטרש את המפתח, את הקוד ואת מקום הימצאו של הרכב. אטרש ניגש למקום, אך לא מצא את הרכב. לכן ביקש הנאשם מנאשם 2 להגיע למקום ולזהות את הרכב עבור אטרש, וכך היה. ביום 24/1/2016, הגיע אטרש למקום, גנב את הרכב באמצעות שימוש במפתח ובקוד, והעבירו לאחרים.

בתמורה קיבלו הנאשם ואטרש, כל אחד, סך של 6,000 ₪, מתוכם שילם הנאשם לנאשם 2 סך של 2,000 ₪.

בשל מעשה זה הורשע הנאשם בעבירה של גניבת רכב.

X. אישום מספר 5: סמוך לפני 24/1/2016 פנה הנאשם לנאשם 2 וביקש ממנו לאתר רכב מסוג סקודה סופרב לשם גניבתו, בשל מחירו הגבוה של רכב גנוב מסוג זה. נאשם 2 איתר באתר האינטרנט "יד 2" רכב למכירה מהסוג המבוקש, יצר קשר עם בעליו וטען לפניו בכזב כי יש לו לקוח המעוניין לרכוש את הרכב. נאשם 2 קיבל מבעל הרכב את מפתח הרכב ואת הקוד המנטרל את קודן הרכב, נסע עם הרכב ושכפל את המפתח. במקביל, שלח נאשם 2 לנאשם את הקוד ואת צילום רישיון הרכב באמצעות היישומון. לאחר מכן החזיר נאשם 2 את הרכב לבעליו, והעביר את המפתח לנאשם.

הנאשם מסר לאטרש את המפתח, את הקוד ואת מקום הימצאו של הרכב.

ביום 27/1/2016 גנב אטרש את הרכב תוך שעשה שימוש במפתח, בקוד ובמידע שהעביר לו הנאשם. אטרש העביר את הרכב לגעאביס, וזה מסר את הרכב לאחרים.

בתמורה קיבלו הנאשם ואטרש, כל אחד, סך של 6,000 ₪, מתוכם שילם הנאשם לנאשם 2 סך של 2,000 ₪, ואטרש שילם לגעאביס 500 ₪.

בשל מעשה זה הורשע הנאשם בעבירות של פריצה לרכב וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות.

XI. אישום מספר 6: סמוך לפני 1/2/2016 פנה הנאשם לנאשם 2 וביקש ממנו לאתר רכב מסוג סקודה סופרב לשם גניבתו, בשל מחירו הגבוה של רכב גנוב מסוג זה. נאשם 2 איתר באתר האינטרנט "יד 2" רכב למכירה מהסוג המבוקש, יצר קשר עם בעליו וטען בפניו בכזב כי יש לו לקוח המעוניין לרכוש את הרכב. נאשם 2 קיבל מבעל הרכב את מפתח הרכב ואת הקוד המנטרל את קודן הרכב, נסע עם הרכב ושכפל את המפתח. במקביל, שלח נאשם 2 לנאשם באמצעות היישומון את הקוד ואת צילום רישיון הרכב. לאחר מכן החזיר נאשם 2 את הרכב לבעליו, והעביר את המפתח לנאשם. הנאשם העביר לאטרש את המפתח ואת הקוד.

הנאשמים, אטרש וגעאביס ניסו לאתר את המקום בו חונה הרכב, ללא הצלחה. בשל כך התקשר הנאשם לבעל הרכב בכזב, הזדהה בכזב בשם "יוסי", טען כי הוא מעוניין לקנות את הרכב וקבע עימו פגישה בתחנת דלק בירושלים. לאחר זמן קצר התקשר בעל הרכב לנאשם, ואמר לו כי הוא ממתין במקום המפגש. הנאשם הודיע על כך לאטרש ולגעאביס, שנסעו למקום ברכבו של הנאשם ועקבו אחר בעל הרכב על מנת ללמוד היכן הוא מחנה אותו. בסופו של דבר איתרו אטרש וגעאביס את הרכב, אולם, מאחר שהבחינו בכך שהמקום מצולם, נמנעו מלגנוב אותו, ונגשו לגנוב רכב אחר, כמתואר באישום 7.

בשל מעשה זה הורשע הנאשם בעבירות של ניסיון פריצה לרכב וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות.

XII. אישום מספר 7: סמוך לפני 28/1/2016 פנה נאשם 2 לנאשם ושאל אותו איזה רכב כדאי לגנוב. הנאשם השיב כי בשוק כלי הרכב הגנובים יש ביקוש לרכב מסוג פולקסווגן טרנספורמטר (כפי הנראה הכוונה לפולקסווגן טרנספורטר - מ.כ.), וכי אם נאשם 2 ימצא רכב כזה הוא ישלם לו 3,500 ₪ לאחר השלמת הגניבה. בעקבות זאת פנה נאשם 2 לשכנו, אשר בחזקתו רכב מסוג זה, המיועד לשימושה של אשתו הנכה, וביקש ממנו לשאול את הרכב לצורך ביצוע הובלה כלשהי. השכן הסכים לבקשת נאשם 2, ומסר לו את מפתח הרכב ואת הקוד המנטרל את הקודן. נאשם 2 נסע עם הרכב, שכפל את המפתח, צילם את רישיון הרכב ושלח לנאשם באמצעות היישומון את הקוד ואת הצילום. לאחר מכן, החזיר נאשם 2 את הרכב לשכנו, והעביר לנאשם את מפתח הרכב. נאשם 2 אמר לנאשם שמדובר ברכב של נכה, וכי ברכב מספר רב של מסמכים החשובים לבעל

הרכב. נאשם 2 ביקש מהנאשם שבזמן הגניבה המסמכים ייזרקו מחוץ לרכב, אך הנאשם סירב, על מנת שלא להותיר טביעות אצבעות. לאחר מכן מסר הנאשם לאטרש את מפתח הרכב, את הקוד ואת מקום הימצאו של הרכב.

ביום 1/2/2016, נגשו אטרש וגעאביס למקום בו חנה הרכב, זאת לאחר שכשל ניסיונם לגנוב את הרכב הנזכר באישום 6. געאביס גנב את הרכב, באמצעות המפתח והקוד שקיבל מאטרש. במקביל, אטרש פיזר זכוכיות סמוך למקום עמידת הרכב, על מנת להסוות את העובדה שהרכב נפרץ באמצעות מפתח וקוד גנובים.

בהמשך, ולאחר מרדף מסוכן ברחובות שכונת הר חומה, געאביס נעצר.

בתמורה לגניבת הרכב היו הנאשם ואטרש אמורים לקבל, כל אחד, סך של 20,000 ₪. מתוך סכום זה היה אמור הנאשם לשלם לנאשם 2 סך של 3,500 ₪, ואטרש היה אמור לשלם לגעאביס 2,500 ₪.

בשל מעשה זה הורשע הנאשם בעבירות של פריצה לרכב וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות.

ג. **בתת"ע 2307-02-15** הורשע הנאשם בעבירות של נהיגה כשרישיון הרכב פקע וחלפו למעלה מ-6 חודשים מיום פקיעת תוקפו, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, ונהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 16/12/2014 נהג הנאשם ברכב מנועי על אף שרישיון הנהיגה שלו פקע ביום 8/10/2011.

ד. **בתת"ע 4062-10-15** הורשע הנאשם בעבירות של נהיגה כשרישיון הרכב פקע וחלפו למעלה מ-6 חודשים מיום פקיעת תוקפו, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, ונהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש) תש"ל - 1970.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 18/9/2015 נהג הנאשם ברכב מנועי על אף שרישיון הנהיגה שלו פקע ביום 8/10/2011.

ה. **בתת"ע 8331-02-16** הורשע הנאשם בעבירות של נהיגה כשרישיון הרכב פקע וחלפו למעלה מ-6 חודשים מיום פקיעת תוקפו, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 22/2/2015 נהג הנאשם ברכב מנועי על אף שרישיון הנהיגה שלו פקע ביום 8/10/2011.

1. **בתת"ע 6888-01-17** הורשע הנאשם בעבירות של נהיגה כשרישיון הרכב פקע וחלפו למעלה מ-6 חודשים מיום פקיעת תוקפו, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, ונהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש) תש"ל - 1970.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 20/12/2016 נהג הנאשם ברכב מנועי על אף שרישיון הנהיגה שלו פקע ביום 8/10/2011.

תמצית טיעוני הצדדים:

2. המאשימה מבקשת להטיל על הנאשם עונש מאסר למשך 4 שנים, בנוסף למאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה לתקופה ממושכת, פיצוי למתלוננים וחילוט האופנוע הנזכר באישום 1 בת"פ 38100-02-16.

לטענת המאשימה, יש להשליך מעניינו של נאשם 2, שדינו נגזר לעונש מאסר בפועל למשך שנתיים, לעניינו של הנאשם. חלקו של הנאשם בפרשיה, טענה המאשימה, גבוה מחלקו של נאשם 2. כך, החלק הכללי של כתב האישום מתייחס לנאשם, ולא לנאשם 2. הנאשם הוא היוזם, המארגן והמתכנן, בעוד נאשם 2 שימש בידיו ככלי, גם אם משמעותי.

בנוסף, אישום מס' 1 אינו נוגע לנאשם 2. לטענת המאשימה, יש לקבוע ביחס לאישום זה מתחם ענישה נפרד של 12 עד 30 חודשי מאסר בפועל.

המאשימה הפנתה לכך שבתסקיר המסכם שירות המבחן חזר בו מהמלצתו בתסקיר הראשון, בו המליץ להטיל על הנאשם עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

עוד טענה המאשימה כי העובדה שהנאשם חזר ונתפס נוהג ברכב לאחר שרישיון הנהיגה שלו פקע, בצירוף עברו התעבורתי המכביד, מלמדים שאין לו מורא מפני החוק, וכי הוא פועל בדפוסים שאינם נורמטיביים. המאשימה אינה מתעלמת מכך שעבירת האלימות בה הורשע הנאשם הינה בדרגת חומרה נמוכה יחסית. עם זאת טוענת היא כי הצטברות הדברים, ועקרון אחידות הענישה, מצדיקים לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם כולל לכל העבירות בהן הורשע, של 36 עד 66 חודשי מאסר.

3. ב"כ הנאשם מצדו הציג מסמך שנערך ביום 20/4/2007 ע"י עובד סוציאלי בעמותת אפשר, בו נרשם כי הטיפול הפרטני בנאשם נמשך, הנאשם מפיק תועלת רבה מהטיפול, חלים אצלו שינויים חיוביים, הוא

עומד בקריטריונים של החלמה מהפרעת הימורים והרחיק לכת במישור של התפתחות אישית. עוד צוין כי מעקב טיפולי בנאשם ימשך כל עוד הוא מעוניין בכך, ולכל היותר עד חודש אפריל 2018. בשל כך ביקש הסנגור לדחות את מועד הטיעונים לעונש למשך 8 חודשים או, לכל הפחות, למשך 3 - 4 חודשים. לטענתו, דחייה כאמור תאפשר להעמיד לעיון בית המשפט תמונה מלאה אודות ההליך הטיפולי של הנאשם.

לטענת ההגנה, הנאשם מכור להימורים שנים ארוכות. בשל התמכרותו זו משפחתו איבדה את כל רכושה, לוותה כספים ונקלעה לחובות. כתוצאה מחובות אלו, בין היתר לגורמים שאף אחד לא רוצה להיות חייב להם כספים, הוטלה הגבלה על רישיון הנהיגה של הנאשם ע"י רשם ההוצאה לפועל, הוא נקלע למצוקה כלכלית קשה והיה עם הגב אל הקיר. כך הפך הנאשם, אשר עד גיל 35 היה אדם נורמטיבי, בעל טוב ואב אוהב, למי שפשע בצורה קשה כלפי הציבור וכלפי קורבנות העבירות שביצע.

לטענת הסנגור, עבירות התעבורה בוצעו על ידי הנאשם בזמן שהסיע את אביו, בלית ברירה, לטיפול דיאליזה בבית חולים.

הסנגור טען כי הטלת עונש מאסר ממושך על הנאשם יסכן מאופן ממשי את ההליך השיקומי בו הוא משתתף מזה כשנתיים, יגרום לכך שהוא יפתח בעיות, יעמוד בסיכון רב לרצידיביזם ויביא לכך שגם כאשר ישוחרר מבית הסוהר הוא לא ידע לעשות כלום ויאבד לחברה.

הסנגור ציין עוד כי הנאשם הודה עוד בחקירתו במשטרה, סייע לה, שיתף עמה פעולה ולקח אחריות על מעשיו.

לבקשת ההגנה, התאפשר לה להציג אסמכתאות לכך שרישיון הנהיגה של הנאשם פקע בשל הגבלה שהוטלה עליו על ידי רשם ההוצאה לפועל, ולתרומתו לחברה. ביום 31/7/2017 הגישה ההגנה הודעה בטעם לשכת ההוצאה לפועל בתל אביב-יפו, לפיה ביום 27/10/2016 החליט רשם ההוצאה לפועל להטיל על הנאשם הגבלות, בין היתר בנוגע להחזקת רישיון נהיגה.

4. הנאשם בדבריו לביהמ"ש הביע חרטה על מעשיו, ציין כי מאז הופנה לשירות המבחן הוא לקח את עצמו בידים, אינו מהמר כלל, משתתף בהליכי שיקום בעמותת אפשר, עובד קשה, משלם חובות ומשתדל להיות אזרח טוב. לדבריו, הוא הביע חרטה בבית המשפט, בשירות המבחן ובעמותת אפשר. אילו היה הדבר אפשרי, היה הוא מביע חרטה גם לפני נפגעי העבירה.

תסקיר שירות המבחן:

5. תסקיר ראשון הוגש על ידי שירות המבחן לאחר הרשעת הנאשם בעבירות הרכב והמרמה. שירות המבחן פירט בתסקיר זה את נסיבותיו האישיות, הכלכליות והמשפחתיות של הנאשם, קשייו וצרכיו הרגשיים.

שירות המבחן ציין כי לנאשם חובות כספיים רבים, על רקע התנהלות כלכלית בעייתית ואי הגשת דיווחים על עסקיו בעבר. בהיותו בן 32 החל הנאשם להמר, כאשר הדחף להמר וליטול סיכונים כספיים הלך וגבר, והוא פיתח לכך התמכרות של ממש. הנאשם צבר הפסדים וחובות כספיים רבים, לווה כספים מגורמים שונים, בין היתר בשוק האפור, והסתבכותו הכספית הלכה והעמיקה, עד למעצרו.

לנאשם אין עבר פלילי, הוא קיבל אחריות על מעשיו לפני שירות המבחן, הכיר במידה רבה בחומרת מעשיו, וביטא בושה, במיוחד כלפי משפחתו ואביו. הנאשם השתתף בטיפול בעמותת אפשר ביחידה לנפגעי אלכוהול והימורים, אובחן כבעל בעיית הימורים ברמה בינונית, הצליח להתחבר לחלקים כואבים ולהתבונן בהם ובאפשרות לחשוף אותם ולהתמודד איתם באופן אחר, הפגין עקביות, אחריות ורצינות בקשר הטיפולי תוך כנות, פתיחות וסקרנות.

לאור כל האמור המליץ שירות המבחן בתסקיר זה לשקול גישה שיקומית, ולהטיל על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות, צו מבחן, פיצוי למתלוננים ומאסר על תנאי.

תסקיר נוסף הוגש על ידי שירות המבחן לאחר שהנאשם בחר לצרף אישומים נוספים, בעבירות אלימות ותעבורה. בתסקיר זה ציין שירות המבחן כי הנאשם התמיד בהשתתפותו בטיפול הפרטני, אך שיתוף הפעולה שלו בטיפול הקבוצתי היה חלקי ביותר. הוא הפסיד למעלה ממחצית המפגשים, לא עמד בדרישות הטיפול והגבולות בקבוצה, ביטא עמדה נוקשה והגנתית ועמדת כוח מול מנחות הקבוצה. שירות המבחן הבהיר כי השתתפותו של הנאשם בטיפול הקבוצתי דרשה חיבור לחלקים הפוגעניים בעבירות ולהתנהלותו המניפולטיבית שאפיינה אותו במהלך ביצועו, ובכך הנאשם התקשה.

שירות המבחן ציין כי הנאשם הביע עמדה של צמצום בחומרת עבירת האלימות בה הורשע, לא ראה פסול בהתנהגותו והביע עמדה קורבנית והשלכתית ביחס למתלונן.

הנאשם שלל את ביצוע עבירות התעבורה בהן הורשע, טען כי מדובר באירוע נקודתי, ושלל את העובדה שמדובר בריבוי עבירות.

להתרשמות שירות המבחן, לאחר שהנאשם עבר תהליכי טיפול ממושכים, קיימת אצלו תובנה רבה יותר למצוקה שחוה לאורך שנים, ולהיבט הרגשי שהביא אותו להתנהגות התמכרותית סביב הימורים. אולם הוא מתקשה בהתבוננות פנימית מעמיקה יותר ביחס לביצוע העבירות ולראיית חלקו בהן, ומתקשה לגלות אמפתיה לנפגעים ממעשי המרמה והאלימות שביצע. להערכת שירות המבחן, הנאשם מאופיין בקווים נרקיסיסטיים באישיותו, מונע משיקולי עלות תועלת, הן ביחס לטיפול הקבוצתי והן בהתייחסותו לעבירות, להליך המשפטי ולתוצאה הצפויה בענישה.

לאור שיתוף הפעולה החלקי של הנאשם בטיפול הקבוצתי, עמדותיו הנוקשות, נטייתו להגנתיות, הנעתו משיקולי

תועלת, קשייו להתמודד עם פעילות מעמתת עם מעשיו והתנהלותו עוברת החוק, העברות הנוספות בהן הורשע, עמדותיו הבעייתיות בנוגע להן, תוצאות תהליכי הטיפול, התנהלותו הבעייתית, ריבוי העבירות, הימשכותן לאורך זמן והיעדר אמפתיה לנפגעים, חזר בו שירות המבחן מהמלצתו בתסקיר הראשון. שירות המבחן ציין כי הוא אינו רואה אפשרות להמליץ על המשך תהליך טיפול ושיקום במסגרת הקהילה אשר יפחית את הסיכוי לרצידיביזם. עם זאת המליץ שירות המבחן כי בגזר הדין יובאו בחשבון תקופת הטיפול הממושכת והניסיון השיקומי שנעשה.

דין ומסקנות:

6. המסמך מטעם עמותת אפשר שהציגה ההגנה אינו מצדיק דחייה בשמיעת הטיעונים לעונש.

ראשית, הגורם המקצועי אשר בהתאם להוראת סעיף 37 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 בידי בית המשפט להסתייע בו בטרם גזר הדין הינו שירות המבחן (יעקב קדמי **סדר הדין בפלילים** חלק שני (מהדורה מעודכנת, תשס"ט - 2009), 1638). בסמכותו ובאחריותו של שירות המבחן, ולא של גורם אחר, לרכז את מלוא המידע הרלבנטי, להסיק ממנו את המסקנות המתבקשות וליתן לבית המשפט המלצות לאורו. בכל הכבוד הראוי לעו"ס בעמותת אפשר, הוא אינו קצין מבחן, והמלצותיו אינן מיועדות לבית המשפט.

שנית, שירות המבחן, שהפנה את הנאשם לטיפול בעמותת אפשר, היה מודע היטב למסמך העמותה האמורה מיום 20/4/2017 ולתוכנו. מסמך זה הופנה על ידי העמותה לשירות המבחן, בעקבות הפניית הנאשם אליהם כאמור. בתסקיר מיום 2/7/2017 התייחסה קצינת המבחן להמלצתו של העו"ס במסמך האמור, ואף ציטטה מדבריו. עם זאת, לאחר ששירות המבחן הביא בחשבון שיקולים רבים נוספים, הוא מצא כי אין די בהליך הטיפולי הפרטני החיובי כדי להביא אותו להמליץ על המשך תהליך טיפולי בנאשם ושיקומו במסגרת הקהילה. לאור המלצתו הברורה של שירות המבחן, אין הצדקה לדחייה נוספת בשמיעת הטיעונים לעונש, חרף דבריו של העו"ס בעמותת אפשר.

7. כפי שיפורט להלן, במסגרת גזר דין זה יש לקבוע 3 מתחמי ענישה. מתחם אחד לעבירת האלימות, מתחם שני לעבירות הרכב והמרמה, ומתחם שלישי לעבירות התעבורה. כפי שצינתי בגזר דינו של נאשם 2, סעיף 40ג(א) לחוק העונשין מורה:

"הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאירוע כולו, ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע."

בפסיקה נקבע כי פרשנות המונח "אירוע" בהוראה הנ"ל תיעשה בהתאם למבחן הקשר ההדוק, כך שעבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד. קשר כזה יימצא בין עבירות שיש ביניהן סמיכות זמנים, או כאשר הן חלק מאותה תוכנית עבריינית, אף אם בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה, ואף כאשר ניתן היה להפריד ביניהן ולחדול לאחר ביצוע כל אחת מהן (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת

ישראל 29/10/2014). העובדה שמעשי העבירה בוצעו ביחס לקורבנות שונים ובמקומות שונים, אינה מחייבת קביעה כי אין מדובר באירוע אחד, כל עוד המעשים מהווים מסכת עבריינית אחת (**שם**, כב' השופט פוגלמן, וכן רע"פ 4760/14 **קיסלמן נ' מדינת ישראל** 7/5/2015).

מעשי העבירה שביצע הנאשם בכל כתבי האישום אינם מהווים מסכת עבריינית אחת. העבירות נעברו במועדים שונים, ושלא תחת אותה תוכנית עבריינית. כמו כן, אין דמיון בין מרכיבי העבירות, תוצאותיהן שונות, ואף הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוען אינם דומים. לא ניתן אפוא לראות את כל מעשי העבירה כ"אירוע אחד".

עבירות הרכב והמרמה בהן הורשע הנאשם בוצעו על ידו כחלק מתוכנית עבריינית אחת, במהלך תקופה קצרה ותחומה של כשלושה שבועות. מדובר במעשי עבירה דומים, אשר פגעו בערכים חברתיים משותפים, והמהווים מסכת עבריינית אחת. בהתאם, יש לראות עבירות אלה כ"אירוע אחד", ולקבוע מתחם ענישה אחד לכולם.

עבירות התעבורה בוצעו אמנם במהלך פרק זמן ארוך של כשנתיים ימים. אולם, מועד פקיעת רישיון הנהיגה של הנאשם זהה בכולן, הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען זהים, וכולן בוצעו תחת אותו מצב תודעתי בו היה הנאשם שרוי. לפיכך, יש לראות גם בעבירות התעבורה כ"אירוע אחד", ולקבוע מתחם ענישה אחד לכולם.

8. מתחם העונש ההולם לעבירת האלימות בת"פ 4120-11-14:

מעשה אלימות בכלל פוגע באוטונומיה של קורבן העבירה, בשלמות גופו ובשלמות נפשו. הרקע למעשה התקיפה של הנאשם את המתלונן, דרישתו המוצדקת של המתלונן ממנו למלא את חובתו ולהפסיק לעשן בתחנת דלק, מעצימה במידת מה את מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים. ברם, כפי שמוסכם אף על המאשימה, מדובר בתקיפה בעוצמה נמוכה, המצויה בחלקו התחתון של מנעד עבירות התקיפה. הנאשם פגע אפוא בערכים החברתיים המוגנים פגיעה שאינה מבוטלת, אך גם אינה חמורה במידה ניכרת.

כעולה מעובדות כתב האישום, הנאשם לא ביצע את העבירה לאחר תכנון מראש, אלא בעקבות דרישתו הנ"ל של המתלונן.

הנזק שהיה עלול להיגרם כתוצאה מביצוע העבירה אינו מן החמורים. בפועל לא נגרם נזק פיזי של ממש בשל מעשה העבירה.

כאמור, הסיבה שהביאה את הנאשם לבצע את העבירה הינה דרישתו המוצדקת של המתלונן מהנאשם שלא

להמשיך לעשן בתחנת הדלק.

לאור כל האמור, ובהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה (השוו ת"פ (שלום י-ם) 48449-12-11 **מדינת ישראל נ' אריאשי**) נראה לי כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נע בין מאסר על תנאי לבין מאסר קצר בפועל.

9. מתחם העונש ההולם לעבירות הרכב והמרמה בת"פ 38100-02-16:

בגזר הדין שניתן בעניינו של נאשם 2 כבר ציינתי כי לא אחת נפסק שעבירות של גניבת רכב פוגעות בפרט ובחברה בכללותה. עבירות אלה פוגעות לא רק בקניינו של בעל הרכב, אלא גורמות גם לפגיעה כלכלית בציבור כולו. כתוצאה ממעשי עבירה אלה נאלץ ציבור בעלי הרכב להגדיל את הוצאותיו על מנת להגן על עצמו מפניהן, ולשאת בעלויות ביטוח גבוהות יותר על מנת לצמצם את הנזק הכלכלי העלול להיגרם לו כתוצאה מהן. הצער, עוגמת הנפש והטרדות המרובות הנגרמות לבעל הרכב אינם בני הגנה.

בהתייחס לעבירת גניבת הרכב ציין בית המשפט העליון כי:

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך."
(ע"פ 11194/05 אבו סבית נ' מדינת ישראל 15/5/2006)

הנאשם היה מיוזמיה של תוכנית עבריינית שקיבצה חוליה בת מספר חברים, פעלה בתחום רב, בעורמה ובמרמה. הנאשם ואטרש הם שהגו את התוכנית שהביאה ללכידתם של קורבנות העבירה, לאחר שנאשם 2 קנה את אמונם והביא אותם להפקיד בידו את אותם אמצעי ביטחון שנועדו למנוע את גניבת רכבם. הנאשם ביצע את מעשיו לאחר תכנון מראש, גייס למזימה את נאשם 2, וכאשר לא היה די בפעילותם של האחרים כדי להביא לגנבת כלי הרכב, פנה הוא בעצמו בכזב לבעלים, ובדרכי עורמה ומרמה קיבל מהם מידע שיאפשר את הגניבה.

הנזקים שעלולים היו להיגרם כתוצאה מביצוע העבירות פורטו לעיל. הנזקים שנגרמו בפועל דומים במהותם לנזקים האמורים. 5 מתוך 7 כלי הרכב שהנאשם נטל חלק בגניבתם נגנבו בפועל והועברו לאחרים. אחד מכלי הרכב לא נגנב בשל קיומן של מצלמות במקום החניה, ורכב נוסף נגנב, אך נלכד לאחר מרדף משטרתי.

10. כפי שטוענת המאשימה, חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות גבוה מחלקו היחסי של נאשם 2. כאמור, הנאשם הגה את התוכנית העבריינית, הוא זה שפנה לנאשם 2 בהצעה לקחת בה חלק, וחלקו בשלל גבוה באופן משמעותי מחלקו של נאשם 2. כמו כן, הנאשם הורשע בעבירה נוספת של גניבת רכב, שבוצעה ללא מעורבותו של נאשם 2.

אולם, אין להתעלם מכך שנאשם 2 הוא זה שיצר קשר עם קורבנות העבירות, הציג לפנייהם מצגי כזב, רכש את אמונם במרמה, בא עמם במגע בלתי אמצעי והפיל אותם ברשתו. אין להתעלם גם מכך שבאישום מס' 7 נודעת למעשיו של נאשם 2 חומרה יתרה במיוחד. נאשם 2 פעל בתכנון קר ומחושב, בעזות מצח של ממש, הפיל ברשת שטווה את שכנתו הנכה והביא לגנבת כלי הרכב המשמש אותה. זאת עשה נאשם 2 לאחר שבעלה של שכנתו הנכה נעתר לבקשתו, והואיל להשאיל לו את הרכב לצורך ביצוע הובלה. הנאשם אמנם ידע כי הרכב באישום זה הינו רכב נכה, אך לא הוא זה שיזם ופעל לטוות כלפי בעליו את מצג המרמה, ולא הוא זה שניצל לרעה את ההיכרות איתה ועם בעלה ואת טוב לבם על מנת להפילם ברשתו.

אני סבור אפוא כי הפער בין מתחם הענישה שנקבע לנאשם 2 לבין מתחם עונש ההולם לנאשם אינו גדול.

11. בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הנ"ל, נראה לי כי מתחם העונש ההולם למעשי העבירה שביצע הנאשם נע בין 26 חודשי מאסר בפועל לבין 60 חודשי מאסר בפועל.

12. מתחם העונש ההולם לעבירות התעבורה בתת"ע 2307-02-15, תת"ע 4062-10-15, תת"ע 8331-02-16 ותת"ע 6888-01-17:

עבירה של נהיגה לאחר שתוקף רישיון הנהיגה פקע, כשהיא לעצמה, אינה בעלת חומרה יתרה. כך, כאשר רישיון הנהיגה פקע בפרק זמן של עד 6 חודשים קודם לאירוע, ובנסיבות מסוימות אף עד שנתיים קודם לאירוע (ראו: מס"ד 2 ו-2א לצו התעבורה (עבירות קנס), תשס"ב-2002) מדובר בעבירת קנס מסוג ברירת משפט בלבד, בה הנהג אינו נדרש להתייצב לדין בביהמ"ש, אלא רשאי לעשות כן.

ברם, ככל שמתארך משך הזמן שחלף מאז פקיעת רישיון הנהיגה ועד למועד הנהיגה, הולך ומטשטש ההבדל בין נהיגה בזמן פקיעת רישיון לבין נהיגה בהעדר רישיון נהיגה. נהג אשר אינו מורשה לנהוג זמן רב נדרש לנקוט מספר פעולות לשם חידוש רישיונו, ובכלל זאת בחינה של כישורי הנהיגה שלו.

טענת הנאשם כי תוקף רישיונו פקע אך בשל הגבלה שהוטלה עליו על ידי רשם ההוצאה לפועל, אינה מתיישבת עם הודעת ההוצאה לפועל שהוגשה על ידו ביום 31/7/2017 לתמיכה בטענתו זו. על פי הודעת ההוצאה לפועל הנ"ל, הגבלת רישיון הנהיגה שלו נכנסה לתוקף ביום 27/11/2016, בעוד על פי

עובדות כתבי האישום בהם הודה, פקע תוקף רישונו למעלה משנתיים קודם לכן, ביום 8/10/2014.

בעניינינו, הנאשם נהג ברכב במועדים שונים, בהם חלפו בין 3 ל-5 שנים מאז פקע תוקף רישונו. מדובר בפרקי זמן שאינם מבוטלים, המחייבים עמידה בתנאי רשות הרישוי לשם חידוש הרישוי. יש להסיק אפוא כי נובעת סכנה מנהיגה זו. עם זאת, אין בפרקי זמן אלה, כשהם לעצמם, כדי להביא למסקנה שהנאשם העמיד את המשתמשים בדרכים בסכנה ברמה דומה לנוהג שאינו מורשה או לנוהג בזמן פסילה.

עבירה של נהיגת רכב מנועי ללא ביטוח חובה עלולה לגרום לקשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונת דרכים אם תתרחש בעת הנהיגה, ולהטלת הנטל הכלכלי הנגרם מן התאונה על כתפי הציבור.

העובדה שהנאשם שב על ביצוע העבירות פעם אחר פעם, למרות שנתפס על ידי גורמי האכיפה וזומן לדין, מעצימה את מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים.

לא יכול ספק כי הנאשם נהג ברכב לאחר תכנון, ולא באופן מקרי.

בפועל, לא נגרמו נזקים כתוצאה מנהיגתו של הנאשם, לא נזקי גוף, לא נזקי רכוש ולא נזקים כלכליים אחרים. אולם, מדובר בתוצאה אקראית, של אי התממשות הסיכון שיצר הנאשם, לא בשל חרטתו, אלא חרף העובדה שהוא שב פעם אחר פעם ונהג ברכב מנועי ללא רישוי נהיגה בתוקף.

טענת הנאשם כי נהג ברכב על מנת להסיע את אביו לטיפול דיאליזה אינה משמשת שיקול לקולה. **ראשית**, לא הוכח כי כך היו פני הדברים. כידוע, הודאה בעובדות כתב האישום משמעה שאלו העובדות המהוות תשתית לגזר הדין שייגזר. בית המשפט איננו אמור להתייחס בגזר הדין לנסיבות נוספות, אשר אין להן אזכור בכתב האישום ובראיות אחרות (ע"פ 8314/03 **רנ"א ח נ' מדינת ישראל** 7/62005, ע"פ 5677/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** 18/6/2012). מאחר שבכתבי האישום לא בא זכרן של נסיבות הנהיגה הנטענות, לא ניתן לקבלן. **שנית**, לא היתה הצדקה לכך שהנאשם, שאינו מחזיק ברישוי נהיגה בתוקף, יסיע את אביו לטיפול רפואי, ולא יסתייע לשם כך במי שמחזיק רישוי נהיגה בתוקף, או יעשה שימוש בתחבורה ציבורית, מונית לדוגמא. אין מדובר באירוע חירום פתאומי שחייב את הנאשם לנהוג ברכב של מנת להעניק טיפול חירום לאביו, אלא בטיפול שגרתי וידוע מראש, אליו היה עליו להיערך מבעוד מועד, ולפעול בדרך חוקית.

לאור האמור, ובהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה (ראו: תת"ע (י-ם) 1818-03-15 **מדינת ישראל נ' עלווי** 30/3/2016, תת"ע (י-ם) 4310-07-10 **מדינת ישראל נ' אבו עצא** 22/1/2012, תת"ע (י-ם) 234-03-11 **מדינת ישראל נ' סלים** 6/10/2011, פ"ל (י-ם) 10169-02-11 **מדינת ישראל נ' ענאתי** 18/12/2011) נראה לי כי מתחם העונש ההולם למעשי עבירות התעבורה שביצע הנאשם נע בין מאסר מותנה בצירוף קנס ופסילת רישוי, לבין מספר חודשי מאסר בפועל.

13. לצורך קביעת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחמי הענישה הנ"ל יש להביא בחשבון, לטובתו של הנאשם, את הנזקים שנגרמו ויגרמו לו ולמשפחתו, מטבע הדברים, כתוצאה מהרשעתו והעונשים שיוטלו עליו. עוד יש להתחשב באחריות שהנאשם נטל על עבירות הרכב והמרמה ובהודאתו בשלב מוקדם של ההליכים, אשר חסכה מזמנם של עשרות העדים המפורטים בכתבי האישום ומזמנם של הצדדים, והביאה לחיסכון של ממש במשאבי המערכת. בנוסף, יש להביא בחשבון את נסיבותיו של הנאשם, כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן, אשר עמדו ברקע לביצוע עבירות הרכב והמרמה על ידו, עברו הפלילי הנקי, העובדה שזה לו מאסרו הראשון, התקופה הממושכת בה שהה בתנאים מגבילים, וההליך הטיפולי בו השתתף במשך פרק זמן ארוך. כאן יוער כי על אף שהדבר התאפשר לנאשם, הוא לא הציג אסמכתא לתמיכה בטענתו בדבר תרומתו לחברה.

לחובתו של הנאשם עומדים עמדתו המצמצמת לעבירת האלימות שביצע, אי ראיית הפסול שבה, והיעדר נטילת אחריותו על ידו לעבירות התעבורה בהן הורשע. כן עומדים לחובתו קשייו לגלות אמפתיה לנפגעי העבירה, שיתוף הפעולה החלקי שלו בהליך הטיפולי, ועברו התעבורתי המכביד הכולל לא פחות מ-39 הרשעות קודמות בעבירות רבות ומגוונות, בהן עבירה קודמת של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע וחלפו למעלה מ-6 חודשים מיום פקיעת תוקפו. אולם, להרשעה קודמת זו משקל מוגבל בלבד, מאחר שחלפו למעלה מ-10 שנים מאז נגזר דינו בעניינה.

14. לנוכח כל האמור אני סבור כי העונש המתאים לנאשם בחלקם התחתון של מתחמי הענישה ההולמים שפורטו לעיל.

15. אני אפוא דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 28 חודשים, בקיזוז ימי מעצרו מיום 2/2/2016 ועד ליום 3/3/2016. הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית המעצר ניצן ברמלה ביום 16/10/2017 עד לשעה 9:00.

ב. מאסר למשך שנה, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור עבירה של גניבת רכב.

ג. מאסר למשך 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור כל עבירת מרמה לפי סימן ו' בפרק י"א לחוק העונשין, כל עבירת אלימות כלפי גוף, או עבירות של נהיגת רכב ללא רישיון נהיגה בתוקף או בזמן פסילה.

ד. פיצוי בסך 4,000 ₪ לחברת הביטוח מנורה מבטחים, וכן פיצוי בסך 2,000 ₪ לכל אחד מן המתלוננים: חברת הביטוח הראל ביטוח ופיננסים, חברת הביטוח איילון, עת/22, עת/23. הפיצויים יפקדו בקופת בית המשפט ב-10 תשלומים חודשיים החל מיום 15/11/2017. אולם, אם איזה מן

התשלומים לא יבוצע במלואו או במועדו תעמוד מלוא היתרה לתשלום מידי.

המאשימה תמסור למזכירות בית המשפט בתוך 10 ימים את פרטי המתלוננים הנדרשים לשם תשלום הפיצויים. תשומת לב המאשימה כי עיכוב במסירת הפרטים יביא לדחיית תשלום הפיצויים.

ה. לפסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים. הנאשם פטור מהפקדת רישיון נהיגה. המזכירות תחשב מועד הפסילה מהיום.

ו. לפסילה מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור עבירה של נהיגת רכב ללא רישיון נהיגה בתוקף.

ז. אופנוע מ.ר. 25-697-74 יחולט.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ב תשרי תשע"ח, 02 אוקטובר 2017.